

undervisnings- og erhvervsvirksomheder. Disse ordninger har skabt en rimelig balance mellem på den ene side undervisningsområdets ønske om på et ret enkelt retligt grundlag at kunne udnytte beskyttede værker og på den anden side, som flere ordførere har understreget, ophavsmændenes interesse i at have kontrol med og mulighed for at opnå vederlag for den undervisningsmæssige udnyttelse af deres værker.

Vores nuværende aftalelicensbestemmelser giver imidlertid kun mulighed for fotokopiering, ikke digital kopiering, som betyder, at man altså kopierer det, der er på skærmen, for at sige det meget populært.

Inden for undervisningsområdet – og det ved alle, og der er også partier her i salen, bl.a. Venstre og De Konservative, der arbejder meget for, at vi skal have IT endnu mere ind i undervisningen – anvender man i stigende grad den digitale teknik i situationer, hvor man tidligere brugte fotokopiering.

Det er derfor et væsentlig led i regeringens IT-politik, at ophavsretloven bliver bragt på omgangshøjde med IT-udviklingen, og at de gældende aftalelicenser på undervisningsområdet og erhvervsvirksomhedsområdet også kommer til at omfatte den nye digitale teknik. Uden en sådan justering risikerer man, at den digitale kopiering på undervisningsområdet løber ud af kontrol til skade for såvel bruger som rettighedshaver. Der foregår formodentlig ulovligheder i øjeblikket, som vi i fremtiden gerne vil undgå.

Der har under den omfattende høring, der har været foretaget omkring lovforslaget, fra dagblade og forlæggere – og det skal understreges – været ydret frygt for, at de foreslåede nye aftalelicenser på det digitale område vil gribe forstyrrende ind i onlinedistributionssystemer, som de nævnte producenter måtte etablere på undervisnings- og virksomhedsområdet.

Jeg går ud fra, at dette spørgsmål vil komme op under udvalgsbehandlingen, og jeg skal derfor blot sige, at producenterne frygt efter min mening er ubegrundet. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, må de nye aftalelicenser respektere aftaler som f.eks. dagblade på grundlag af aftaler med dagbladsjournalister har indgået med en bruger i forbindelse med, at denne har fået adgang til et dagblads database.

På en lang række andre områder er det imidlertid ikke praktisk muligt at foretage en sådan

direkte rettighedsklaring mellem ophavsmænd og brugere, og det er på disse andre områder, at de nye aftalelicenser er vigtige og nødvendige, så ophavsretten ikke kommer til at virke som en unødigt hæmsko for IT-udviklingen.

Hr. Niels Højland sagde under sin ordførertale, at der ikke var kommet ret meget positivt tilbage fra høringsrunden. Det er ukorrekt. Hele undervisningsområdet har klart anbefalet lovforslaget og opfordrer os til så hurtigt som muligt at gennemføre det for netop at undgå at komme i den umulige situation, som nogle er i med hensyn til behovet for digital kopiering og så det, at det faktisk ikke er muligt at gøre det lovligt. Derfor har vi altså en opgave.

Så var der to ordførere, fru Margrete Auken og hr. Erik Voss, der forholdt sig lidt til reproduktionsrettens omfang.

Fru Margrete Auken efterlyste, at der nok kom noget bøvl – man forventede bøvl fra kunstnerkredse – og det kan jeg ikke forstå at fru Margrete Auken forventede. Men der er egentlig tilslutning til det, der er lagt frem her.

Dér, hvor man kan få en diskussion, er, om man også skal lovgive for den kopiering, der finder sted, når man sidder og kigger noget materiale igennem og kun lader det kortvarigt være for ens blik. Der kan være en afgrænsning dér, som vi nødvendigvis må se på, men vi mener, at der er tale om et meget teknisk spørgsmål, og jeg mener, det er at strække ophavsretten for vidt, såfremt eneretten til eksemplarfremsstilling også skulle gælde i de situationer, hvor det udelukkende drejer sig om muligheden for ved gennemsyn eller spredt læsning af et digitalt værk, f.eks. på biblioteket, at gøre sig bekendt med indholdet af et værk. Eneretten bør principielt ikke omfatte sådanne automatiske og flygtige teknisk betonedes lagringer, som ikke indebærer nogen egentlig værksbeskyttelse. De enkelte lagringer bør frit kunne foretages og ikke være afhængige af, om forholdet er dækket af en undtagelsesbestemmelse i loven.

Men ellers er der, så vidt jeg har forstået, opbakning bag den del af lovforslaget. Så endnu en gang vil jeg sige tak for indlæggene. Jeg har dog om ikke et modspørgsmål, så dog en konstatering i forhold til Enhedslistens indlæg. Jeg forstår, at der var bred tilslutning til lovforslaget, men at det så i øvrigt grundlæggende skulle ændres, og jeg glæder mig til under udvalgsbehandlingen at få afklaret, hvad det egentlig betyder.